

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. ... jogtanácsos által képviselt felperesnek a dr. jogtanácsos által képviselt Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa [1088 Budapest, Reviczky u. 5., Hiv. sz.: ...] alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2009. évi október hó 1. napján kelt 23.K.31.153/2009/6. számú ítélete ellen az alperes által 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezését nem érinti, fellebbezet rendelkezéseit megváltoztatja és a felperes keresetét teljes egészében elutasítja.

A felperest kereseti részilleték fizetésére kötelező rendelkezést azzal mellőzi, hogy a kereseti és fellebbezési illetéket az állam viseli.

Kötelezi a felperest arra, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (azaz húszezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperesi jogelőd (a továbbiakban: alperes) a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvényben (a továbbiakban: Rttv.) foglaltak megtartását ellenőrizte a felperes 2008. szeptember havi műsorszolgáltatásában. A vizsgálat eredményeként a 2009. január 21. napján kelt ... számú határozatában megállapította, hogy a felperes 2008. szeptember 19-én burkolt reklámozást követett el (Rttv. 10.§ (5) bekezdés) azzal, hogy a „...” című műsorszám előzetesének végén a műsorszolgáltatással illetve audiovizuális mű előállításával foglalkozó gazdasági társaság az Rttv. 2.§-ának 44. pontjába ütköző módon támogatóként jelenítette

meg. Ezért a felperest felhívta a sérelmezett magatartás megszüntetésére. Megállapította továbbá, hogy a felperes 2008. szeptember 28-án 45 másodperccel túllépte az egy műsor órában sugározható reklámidőt. Az Rttv. 24.§-ának (1) bekezdése megsértése miatt a felperest az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés e) pontja és 135.§-a alapján 120.000 forint bírság megfizetésére kötelezte azzal, hogy a műsorszolgáltató az elmúlt időszakban gyakran követte el ezt a jogsértést.

A felperes keresetében állította, hogy a burkolt reklámozás nem valósult meg a gazdasági társaság támogatóként való megjelenítésével, mert a cégkivonatban szereplő felsorolásból nem következik az, hogy a gazdasági társaság az ott megjelölt tevékenységi köröket gyakorolja is. Ezzel összefüggésben hivatkozott a közigazgatási eljárás során benyújtott nyilatkozatra, amely alapján azt kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, miszerint nem sértette meg az Rttv. 10.§-ának (5) bekezdését. A felperes az Rttv. 24.§-ának (1) bekezdésébe ütköző jogsértés tényét elismerte, mert a reklámidő túllépés műsorszerkesztési hiba miatt következett be. Sérelmezte azonban, hogy a szankció kiválasztásakor a fokozatosság elve nem érvényesült, továbbá az alperes nem tárta fel, hogy milyen szempontok mérlegelésével állapította meg a bírság összegét. E körben enyhítő körülményként kérte figyelembe venni, hogy a reklámidő túllépés csekély mértékű volt, e magatartása nem volt szándékos és ebből előnye nem származott.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a felperesi kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a burkolt reklámozás tekintetében az alperesi határozatot hatályon kívül helyezte, egyebekben a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint a felperes a gazdasági társaság támogatóként való megjelenítésével burkolt reklámozást nem valósított meg, mert többletinformációt (pontos cím, e-mail cím, igénybevétel feltételei) nem tüntetett fel. Ezt meghaladóan azt állapította meg, hogy a felperes által sem vitatott reklámidő túllépés miatti bírság kiszabásánál az alperes valamennyi releváns tényállási elemet feltárt. E körben - utalva a korábbi hasonló tárgyú jogsértések miatti marasztalásokra - a döntését a szükséges mértékben indokolta, és az enyhítő és súlyosító körülmények megfelelő értékelésével állapította meg a bírság összegét.

Az alperes fellebbezésében - a reklámidő túllépés miatti ítéleti rendelkezést nem támadva - az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte arra hivatkozással, hogy a felperes az Rttv. 10.§-ának (5) bekezdésében foglaltakat azzal sértette meg, hogy az Rttv. 2.§-ának 44. pontja szerinti kizáró feltétel miatt a gazdasági társaságot támogatóként nem tüntethette volna fel. E tény azonban az elsőfokú bíróság nem vonta értékelési körébe, mert csak a támogatói megjelenítés formai elemzését végezte el, ezért téves jogi következtetésre jutott, amikor a jogsértés hiányát állapította meg.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében a keresetében kifejtett jogi érveit ismételte meg és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Az alperes fellebbezése - az alábbiak szerint - alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340.§-ának (5) és (6) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése szerint az alperesi fellebbezés és a felperesi ellenkérelem korlátai között felülbírálván az elsőfokú bíróság ítéletét megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen rögzítette, azonban téves következtetésre jutott, amikor a jogsértés hiányára utalással azt állapította meg, hogy a felperes a gazdasági társaság támogatóként való megjelenítésével nem követett el burkolt reklámozást.

Az alperes a gazdasági társaság támogatóként való megjelenítését helytálló indokok alapján minősítette az Rttv. 10.§-ának (5) bekezdése szerinti jogsértésnek, mert az Rttv. 2.§-ának 44. pontja szerint műsorszolgáltatással, illetve audiovizuális mű előállításával foglalkozó természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság támogatóként nem tüntethető fel.

A jelen ügyben az alperes a beszerzett cégnyilvántartási adatok alapulvételével állapította meg, hogy a felperes által támogatóként megjelölt gazdasági társaság tevékenységi körei között szerepel a rádió műsorszolgáltatás, valamint a televízió műsor összeállítás és szolgáltatás. Ezért az elsőfokú bíróságnak elsődlegesen azt kellett volna vizsgálnia, hogy a gazdasági társaság támogatói tevékenységet az Rttv. 2.§-ának 44. pontja értelmében fejthet-e ki, figyelemmel arra, hogy amennyiben az Rttv. 2.§-ának 44. pontjában írt feltételek nem teljesülnek, akkor a gazdasági társaság támogatóként való feltüntetésével már önmagában megvalósul a burkolt reklámozás. Ezért a jogsértés megállapítása szempontjából - tekintettel a felperesi kereseti kérelemre - nem bír relevanciával a támogatói megjelenítés információ tartalma, így tévedett az elsőfokú bíróság amikor csak ezt vizsgálta és e körben tett megállapításokat ítéletében.

Az elsőfokú bíróságnak az Rttv. 2.§-ának 44. pontja szerinti követelmények teljesülését kellett volna vizsgálnia, e kötelezettségének azonban az elsőfokú bíróság nem tett eleget. Ez abból fakadt, hogy a felperes terhére megállapított jogsértés vonatkozásában nem tulajdonított jelentőséget az Rttv. 2.§-ának 44. pontja szerinti feltételek teljesülésének, és csak a formai és tartalmi megjelenítést vizsgálta, emiatt a jogsértés hiányára való hivatkozása nem volt megalapozott. Ezzel szemben a másodfokú bíróság az alperes jogi érvelésével értett egyet.

A másodfokú bíróság Pp. 336/A.§-ának (2) bekezdésére figyelemmel kiemeli, hogy csak az alappal, cáfoló jelleggel vitatott határozati tényállás esetében fordul meg a bizonyítási teher, és köteles az alperes a határozata alapjául szolgáló tényállás valóságának bizonyítására a perben. A Pp. 164.§-ának (1) bekezdése alapján a felperesnek kell elsősorban a szükséges körben azt igazolnia, de legalább

valószínűsítése, hogy a határozati tényállás (vagy annak legalább egy része) nem valós.

A felperes a perben - a Pp. 164.§-ának (1) bekezdése folytán ráháruló bizonyítási teher ellenére - nem tudta igazolni, hogy az Rttv. 2.§-ának 44. pontja szerint a gazdasági társaság támogatóként megjeleníthető lett volna. E ténynek a bizonyítására nem alkalmas a közigazgatási eljárásban a gazdasági társaság vezetői által tett azon nyilatkozat, amely csak azt rögzíti, hogy a gazdasági társaság fő tevékenysége napilapkiadás, illetőleg, hogy tevékenységi körei között nem szerepel audiovizuális mű előállítása. A felperesnek azt kellett volna igazolnia, hogy a gazdasági társaság műsorszolgáltatással egyáltalán nem foglalkozik, azonban a nyilatkozat ilyen tartalmú állítást nem tartalmaz. Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a jogsértés megítélése szempontjából e releváns körülményt nem értékelte, ezért helytelen következtetésre jutott, mert csak a támogatói megjelenítés formai és tartalmi megfelelőségét vizsgálta és erre alapítottnan helyezte hatályon kívül a burkolt reklámozást érintően az alperesi határozatot.

A felperesi érvek és a gazdasági társaság vezetőinek nyilatkozata nem cáfolják és nem igazolják megdöntő erővel a hatósági döntés alapjául szolgáló, a közigazgatási eljárásban beszerzett cégnyilvántartásban rögzítetteknek megfelelően feltárt és felhasznált adatok megalapozottságát. A közhiteles nyilvántartásban szereplő adatokkal szemben a felperesi felvetések nem alkalmasak arra, hogy a határozat meghozatalakor fennálló és igazoltnak elfogadott tények megalapozottságát kétségessé tegyék.

Az alperes a bizonyítékok megfelelő értékelésével állapította meg, hogy a gazdasági társaság nem tartozhat a jogszabályban meghatározott támogatók köréhez, ezért a perbeli esetben a vizsgált műsorszám előzeteseinek végén annak támogatóként való feltüntetésével azt népszerűsítve a burkolt reklámozás fogalmi kritériumai megvalósultak, ezért a jogsértés miatti szankcionálása (amely a legenyhébb) jogszerű volt.

Mindezek folytán a Fővárosi Ítéltábla az alperes fellebbezésének helyt adva az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezését nem érintve, fellebbezett rendelkezését a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a felperes keresetét teljes egészében elutasította.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére kötelezte a felperest 8.300 forint kereseti részilleték megfizetésére, hogy a Rttv. 30. §-ának (1) bekezdése alapján közszolgálati műsorszolgáltatónak minősül, a Rttv. 141. §-ának (5) bekezdése szerint pedig a közszolgálati műsorszolgáltatók személyes illetékmentességet élveznek. Ennél fogva a Fővárosi Ítéltábla a felperes részilletékfizetési kötelezettségét az elsőfokú ítéletből mellőzte [Pp. 253.§ (3) bek.].

Az alperes fellebbezése sikerre vezetett, ezért az együttes első- és másodfokú perköltségének megfizetésére a másodfokú bíróság a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése

alapján a perveztes felperest kötelezte. A kereseti és fellebbezési illetéket a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2010. évi november hó 17. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. a tanács elnöke, dr. Bacsa Andrea sk. előadó
bíró,
dr. Vitál-Eigner Beáta sk. bírónő

A kiadmány hiteléül:
tiszttviselő